

عزیزه مهر اختر

هشتم مارچ روز بین المللی زن

سال هاست روز هشتم مارچ بنام روز بین المللی زن مسما شده، و در هر گوشه و کنار و به خصوص در کشور های اروپایی، محافل و نشست هایی بدین مناسبت دایر می گردد. سخن رانی های هم در باره مقام و ارزش زن در جامعه صورت می گیرد. اما، باید با تاسف یاد آور شد که در کشور ما یعنی افغانستان به هیچ صورت ارزش های به رسمیت شناخته شده جهانی قابل تطبیق نبوده و نیست.

درست است که زن به حیث گرداننده خانواده از نظر جسمی حضور داشته ولی آن چه همیشه به یاد فراموشی سپرده می شود، ارزش و ارج گذاری به مقام و الای انسانی زن است. تحقیر، توهین به زن در افغانستان کار چند ساله نبوده و نیست، بلکه سابقه طولانی دارد. اگر نگاهی به فعالیت های زن در افغانستان ببینیم از آریانای قدیم گرفته تا خراسان و افغانستان امروزی با وجود جبر زمان و حاکمیت سیستم پدرسالاری، در چرخ های زندگی و فعالیت های روزمره از زراعت گرفته تا صنایع دستی، از تعلیم و تربیه گرفته تا ساحات تخنیکی، از امور منزل گرفته تا رشته طبابت و

هنرهای زیبا ، زنان همدوش با مردان فعالانه سهم داشته و موفقانه از وظایف و مسئولیت های شان بدر آمده اند .

مگر باز هم دیده شده که حقوق زنان به نوعی از انواع پامال گردیده حتی حق خود ارادیت شان در فامیل ها نیز سلب شده است. بطور مثال دختران جوان حق انتخاب همسر خود را نداشتند. در اطراف واکناف افغانستان خرید و فروش دختران صورت می گرفت . و برای دختران اجازه تحصیل داده

نمی شد دختران و خانم ها حق کار کردن در خارج از منزل را نداشتند و صرف در بعضی شهر ها آهسته آهسته شرایط برای

زنان مساعد گردید و تعداد محدودی می توانستند در امور خارج از منزل نیز فعالیت های داشته باشند، که با کودتای ننگین هفت ثور و به قدرت رسیدن رژیم دست نشانده شوروی سابق جلب و جذب دختران به سازمانهای حزبی و خاد به شکل منفی آن صورت گرفت . درمکاتب دختران سازمانی بدون لیاقت باید ارتقا نموده و در دفاتر خانم های سازمانی بدون سابقه کار و لیاقت به چوکی های بلند موظف شده و از بورس های خارج نیز مستفید می گردیدند.

باسقوط رژیم دست نشانده شوروی سابق و با روی کار آمدن شورای قیادی یا تنظیم های جهادی سابق باز هم زنان افغانستان از کار در خارج از منزل محروم شده و بعضی توسط تفنگداران مسلمان نما مورد آزار و اذیت قرار گرفتند .

با ظهور گروه زن ستیز طالبی تحت رهبری مستقیم دستگاه جاسوسی « آ.اس. آی» پاکستان بالای نهضت نسوان خط بطلان گرفته شد و تمام مکاتب دختران مسدود گردید. حتی زن اجازه بیرون برآمدن از منزل را نیز نداشت در حالیکه زنان پاکستانی آزادانه به گشت و گذار پرداخته به کار در رادیو و تلویزیون و حتی بازی در فلم و اجرای کنسرت می پرداختند .

از کودتای هفت ثور به که کمک مستقیم اتحاد شوروی سابق در افغانستان صورت گرفت تا کنون گفته می توانیم که چه تعداد از زنان افغان به شهادت رسیده اند ؟ چه تعداد از زنان پاک افغان نظر

به مجبوریت های که زاده قدرت طلبان خود خواه و نوکرانی اجنبی بودند، دست به گدایی و حتی خود فروشی زده اند؟ چه تعداد از زنان و کودکان در اثر حملات انتحاری مسلمان نما ها جام شهادت نوشیده اند. تعدادی از خانم ها و اطفال اختطاف شده و اعضای بدن شان توسط دوکتوران پاکستانی کشیده شده است؟ زنان و دختران افغان درکشور های اروپایی دور از اقارب شان بی سرنوشت مانده اند؛ و بالاخره چه تعداد از خانم های افغان به بهانه های مختلف در افغانستان و حتی درکشور های اروپایی و امریکا توسط شوهران شان مورد لت و کوب قرار گرفته گوش و بینی شان بریده شده و یا به کام آتش فروبرده شده اند و حتی به قتل رسیده اند. تعدادی از اطفال معصوم فدای هوسرانی ها پدران شده دور از فامیل در کنج « هایم ها » پرورش گاه های اطفال بی سرپرست حیات به سر می برند .

مسئولیت این همه سختی ها و بدبختی ها بدوش کیست ؟

مقصود این همه ظلم، باند منفور خلق و پرچم ، تنظیم های جهادی سابق یا دکانداران دین ، گروه طالبان یا نوکران اجنبی پاکستانی استند که درگفتارشان دم از اسلام زده و در کردار علیه آن عمل می کنند.

ولی خوشبختی در اینجا هم است که با گذشت هر روز شعور زنان بالا می رود. سکوت ها را می شکنند . به تعداد انسان های که با خرد و عقل و یا مدنی فکر می کنند، اضافه می شود . در این روز و به مناسبت 8 مارچ آرزو می کنم که زنجیر های قلبی اسارت آور بیشتر بشکنند. خاموشی و سکوت تعداد دیگر نیز بشکند.

زنان حق طلب افغانستان ، بیایید بدانیم که چی باعث این همه بد بختی زنان افغان در جامعه شده است . و بالاخر بیایید آواز آنده از خواهران خود را که تحت اسارت ، زجر و شکنجه قرار دارند بلند و بلند تر سازیم و نگذاریم که دروازه های علم و دانش بار دیگر بسته شده و خانم ها نتوانند در جامعه فعالیت های عملی داشته باشند به امید آن روز .